Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 7 (1757) ♦ Четвер, 15 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Великий договір з Росією ратифіковано

Будемо дружити, як брати, але ЧФ ділити треба справедливо

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 14 січня

На початку пленарного дня члени Центральної виборчої комісії склали присягу. Потім депутати перейшли до обговорення проекту закону України «Про ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією». Доповідач, міністр закордонних справ Геннадій Удовенко, назвав 31 травня 1997 року (день підписання договору) історичною датою, подією надзвичайної ваги не тільки для України і Росії, а й у світовому контексті.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чекаємо високоповажних гостей

Нині відносини між Україною та Французькою Республікою вийшли на якісно вищий рівень. Саме ця теза була домінуючою під час зустрічі заступника Голови Верховної Ради Віктора Мусіяки з Надзвичайним і Повноважним Послом Франції в Україні Паскалем Фієскі. «Завдяки зусиллям обох сторін останнім часом збільшилася кількість французьких інвестицій в економіку України, — відзначив пан посол. — Важливо також, що в політичній сфері позиції наших країн практично збігаються».

(Закінчення на 2-й стор.).

«Острів спотикання» в Чорнім морі є...

Чи таким залишиться?..

Переговори з підготовки двох надзвичайно важливих угод: про режим держкордону та про розмежування континентального шельфу розпочались у Києві. З цієї нагоди з журналістами зустрівся Надзвичайний і Повноважний Посол України в Румунії Олександр Чалий, який очолює групу українських експертів (румунською делегацією керує його візаві Іон Бістреану).

Вихідне становище перед наступними гострими дискусіями й суперечками (а в тому, що вони будуть, можна не сумніватися) таке. Насамперед мова не йтиме про якісь територіальні розмежування: наявний україно-румунський кордон (зокрема, і морський) підтверджено в базовому політичному договорі, підписаному в червні 1997 року, та в додаткових до нього документах. Предмет переговорів — це поділ тих прилеглих до територіальних вод просторів, де кожна сторона має певні економічні інтереси та права.

(Закінчення на 5-й стор.).

Лікарня на околиці

У 80-тисячній Смілі, котра має статус районного адміністративного центру, існує дві жіночі консультації. Одна належить районній поліклініці, друга — міській. Саме останню і викинули за місто.

(Читайте на 6-й стор.).

День відкритого листа

Шановні читачі!

Як уже повідомлялося, 20 січня ц. р. «Голос України» проводить день відкритого листа на Черкащині. В акції братимуть участь керівники області, начальники управлінь та відділів облдержадміністрації, а також народні депутати України від Шевченкового краю.

Під час обговорення проблем, порушених у листах черкащан, працюватиме і «гаряча лінія» **(з 17 до 19 години, номери телефонів у Черкасах: 47-31-31, 47-12-87).**

До зустрічі в день відкритого листа, шановні читачі!

Редколегія «Голосу України».

P.S.

- **На торгах УМВБ курс гривні по відношенню до долара знизився на 20 пунктів.**
- **Експерти вивчають чотири версії авіакатастрофи «Руслана» в Іркутську.**
- **У Севастополі затримано велику банду рекетирів, річний прибуток якої становив близько 2 млн. доларів.**
- **У 1997 році допомога регіонів Військово-морським силам України становила близько 7 млн. грн.**

У номер

Чекаємо високоповажних гостей

(Початок на 1-й стор.).

Як зазначив у розмові з журналістами Віктор Мусіяка, цей рік може стати надзвичайно важливим в україно-французьких відносинах. На початок березня заплановано засідання спільної україно-французької економічної комісії, у травні нашу країну відвідає міністр закордонних справ Франції Юбер Ведрін, а влітку вперше з державним візитом побуває Президент Жак Ширак. Окрім того, наголосив Віктор Мусіяка, французька сторона розуміє необхідність налагоджувати тісне співробітництво на міжпарламентському рівні. «Ми запросили до України главу Сенату пана Монорі та главу Національних зборів пана Фабіуса. Сподіваємося, що ці візити також відбудуться».

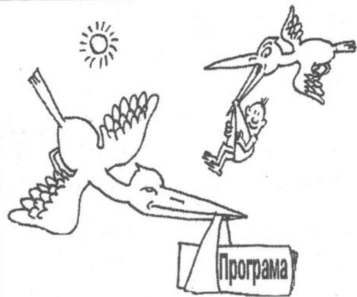
Репліка

Новонароджену нарекли Програмою

По обіді 13 січня до будинку Кабінету міністрів звідусіль зносили букети живих квітів. Причому від урядових чиновників — до заступників міністрів. Піднімалися нагору без коментарів з цього приводу. І залишалося думати, що урядовці вітатимуть одне одного з днем народження програми діяльності уряду на період своїх повноважень.

Саме цього дня її було схвалено в цілому. За словами заступника міністра економіки Василя Рогового, до пріоритетних сфер розвитку потрапило літако- та суднобудування, паливно-енергетичний комплекс, легка і харчова промисловість, сільськогосподарське машинобудування. Саме в цих галузях уряд сподівається зосередити левову частку фінансових ресурсів, що в його розпорядженні. Треба визнати, що ресурсів цих —кіт наплакав. І переважно це гроші, позичені в Нацбанку і пересічних платників податку. Коли збираються їх повернути, 13 січня забобонний уряд не розголошував, щоб не псувати піднесеної атмосфери. З програми випливає, що у третьому тисячолітті. Звідси можна зробити висновок, що Кабінет планує стоїчно пережити не лише парламентські, а й наступні президентські вибори. Втім, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко припускає, що хтось не поділяє такого екстремального оптимізму його команди. І попереджає: в разі, якщо програму діяльності уряду нинішній склад Верховної Ради не затвердить, це має зробити наступний парламент. Звучить це, відверто кажучи, не вельми переконливо на тлі нинішніх реалій. Адже, як свідчать рейтингові агентства, найбільше нині люди довіряють церкві, а найменше — владі, яку репрезентує Народно-демократична партія пана Пустовойтенка. Тож, найпевніше, якщо нинішній склад парламенту не схвалить програму діяльності уряду тепер, то завтра її ревізуватимуть крайні ліві та крайні праві сили суспільства. Отже, хоч як крути, а нинішня програма уряду підводить суспільство до крайнощів. І депутатів, їй-право, можна буде зрозуміти, якщо вони відмовляться затверджувати цю програму, як це робили не раз раніше. Передчуваючи це, прем'єр і тиснє: мовляв, не схвалять програму сьогодні, схвалять завтра. Проте чи варто городити два городи? Один, у вигляді програми Президента Леоніда Кучми, вже є. І треба його лише обробляти по-хазяйськи.

Сергій ВЛАД.

Вечірнє засідання 13 січня

Парламентська хроніка

Автора, автора!

За часів передвиборних кампаній, коли кров'яний тиск кандидатів залежить від розсіяного в атмосфері компромату, ми тяжіємо до конкретизації подій, прізвищ, понять. Особливо, якщо мова — про зміни чинного законодавства.

Цим, на думку народного депутата Олександра Єльяшкевича, можна з успіхом спекулювати. І він певен, що, запропонувавши парламенту затвердити цього вечора перелік підприємств, які не підлягають роздержавленню, з юрадресами, статкодами та іншими «розпізнавальними знаками», уряд мав на меті зовсім інше. А саме —відвернути увагу законодавців від приватизації стратегічно важливих об'єктів енергетичного комплексу.

Тим часом народні депутати Олег Панасовський та Іван Магда рішуче заперечують, вимагаючи від приватизаційних процесів у енергетиці конкретності, плановості та казахського розмаху. І їхні аргументи видаються переконливішими, щойно вони вбачають у приватизації джерело фінансування паливно-енергетичного сектора і зазначають при цьому, що на багатьох підприємствах уже складено списки на пільговий розподіл акцій. У сесійній залі вже озвучують «прізвища» теплоелектростанцій, яким пропонується надати «зелене світло» для роздержавлення: Зміївська, Старобешівська, Запорізька, Ладижинська — усього десять. Озвучують, але на обличчі доповідача голови підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Геннадія Угарова — сум'яття. Результати голосування геть-зовсім не відповідають перебігу дебатів у сесійній залі і загальному настрою депутатського корпусу. І Геннадій Угаров, розуміючи це, пропонує перенести предметне обговорення про конкретну приватизацію на кінець тижня.

Винятково конкретним скидався, доповідаючи про Положення щодо статусу офіційних спостерігачів на виборах народних депутатів, і заступник голови Комітету з питань правової політики та судово-правової реформи Олександр Лавринович. Щоправда, цьому якоюсь мірою посприяв Цивільний процесуальний кодекс, який містить чимало відповідей на конкретні запитання. А що вони будуть саме такі, схоже, сумніватися не випадає.

Зрештою, ніщо так сильно не змушує сумніватися, як конкретне запитання. Цього вечора його поставив міністрові фінансів Ігорю Мітюкову голова підкомітету Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Євген Жовтяк. Аналізуючи пропозицію уряду звільнити від податку операції з цінними паперами на ринку облігацій внутрішньої державної позики, він підрахував, що запропонована редакція терміну введення закону в дію позбавляє доходну частину бюджету 189 мільйонів 681 тисячі 589 гривень. Конкретність — що вища математика. Схоже, Євген Жовтяк проти будь-якої недомовленості, бо висловлює обурення з приводу того, що до комітету надходять анонімні законопроекти. За його словами, навіть від ... Президента. Отже, маємо першого «анонімного» главу держави.

Редакційно поправити текст законопроекту Ігор Мітюков не заперечує, хоч і має протилежну думку щодо втрат і доходів державного бюджету від скасування 30-відсоткового податку на операції з цінними паперами. До речі, апелює він також конкретними цифрами. Зокрема, вказує, що бюджет заощадить на обслуговуванні внутрішнього боргу щонайменше 198 мільйонів гривень. Ігор Мітюков сьогодні наполегливіший, ніж було під час обговорення держбюджету. Хіба хочеш, мусиш: у півтора раза дешевші запозичення російського уряду, інвестори орієнтуються на міжнародні фондові ринки, зрештою, кредитори не довіряють підвищеним удвічі ставкам доходності українських облігацій внутрішньої державної позики. Тож прийняття законопроекту про скасування податку на операції з цінними паперами (у першому читанні) можна вважати конкретним кроком до стабілізації на фондовому ринку.

І все-таки ми не звикли ще до конкретності, бо вона зумовлює відкритість, щирість, критичний реалізм. Склав декларацію про доходи — як відрубав. А прочитали люди — підняли на сміх. Тому депутати прийняли в першому читанні законопроект про адміністративні санкції за неправдиву інформацію, що міститься в деклараціях про доходи громадян. І, схоже, на цьому можемо неабияк заробити.

Сесійний день пройшов під знаком захисту авторських прав. У пошуках автора, істини, справедливості. Символічно, але цього вечора прийняли в першому читанні законопроект про кінематографію. Наче були переконані, що все віднайдеться і про це треба зняти кіно. Трагікомічне, але людяне, з щасливим фіналом.

Віктор ТЕРЕН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Великий договір з Росією ратифіковано

(Початок на 1-й стор.).

За словами Геннадія Удовенка, ратифікація договору є логічним і природним завершенням цілої епохи у встановленні україно-російських відносин і водночас початком нового етапу в їхньому розвитку.

Міністр нагадав, що аналогічні договори на сьогодні вже підписані з усіма країнами СНД, крім Таджикистану. Підписанню договору з Росією передувала дуже складна і важка робота, взаємний пошук компромісів. Але, вважає міністр, із принципових питань ми відстояли свої інтереси: «Високі сторони будують свої відносини на основі взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску».

Доповідач підкреслив, що перший важливий аспект —міжнародна безпека, яка має значно змінитися після підписання договору. На жаль, не пояснив, що саме має змінити цю безпеку: чи присутність російських кораблів на нашій території, чи скромна плата за оренду бухт.

Отже, депутатам запропонували «відкинути патетику і підійти з прагматичних міркувань до події світового значення, важливої насамперед для нас».

Співдоповідач, голова Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, у принципі погодився з таким «прагматичним міркуванням», хоча не приховував, що у профільному комітеті далеко не однозначне ставлення до цього документа.

Обговорення у повному обсязі засвідчило, що таке неоднозначне ставлення характерне і для всього парламенту в цілому. Олександр Шандрюк, представник Національного фронту, вважає, що договір — повне фіаско української дипломатії. Це поперше. По-друге, і він, і значна кількість депутатів проти окремої ратифікації договору та угод, які його супроводжують (міністр зауважив, що ці угоди буде винесено на ратифікацію парламенту пізніше за ті три угоди, які вже підписані раніше, готується ще шість на ту ж саму тему — поділу Чорноморського флоту).

Співголова фракції соціалістів і селян Іван Чиж закликав до поіменного голосування, «щоб люди знали своїх патріотів». А на думку Чижа, «сьогодні бути патріотом України означає працювати на інтеграцію з Росією». Юрій Оробець («Вперед, Україно!») також за поіменне голосування: «Щоб бачити, як впливають ордени Ярослава Мудрого на хід голосування». Пан Оробець назвав договір ширмою, за якою порушено власну Конституцію, а «національна безпека — це насамперед повага до Конституції України». Юрій Оробець зачитав витяг із стенограми закритого засідання уряду, з якого випливає, що учасники переговорного процесу свідомо ішли на порушення Основного Закону. А в такому разі, вважає Оробець, потрібно згадати про ще один документ — Кримінальний кодекс, який передбачає сувору відповідальність за національну зраду.

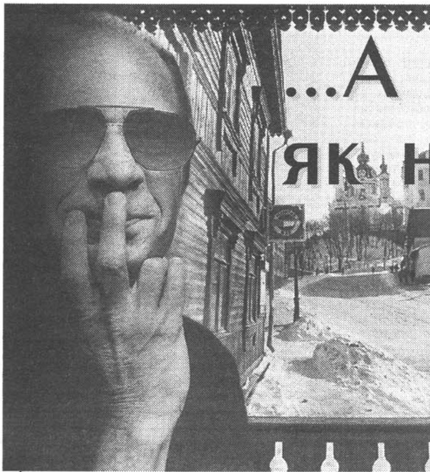
Лідер Руху В'ячеслав Чорновіл, образившись за натяк на Ярослава Мудрого, ще більше образився за «національну зраду». Він не знає, «що є більшою національною зрадою — підписання договору чи створення критичної провокаційної ситуації у відносинах з Росією».

«Прагматизм» пана Чорновола викликав велике схвалення у таборі тих, хто досі вважав головного рухівця своїм опонентом.

Аргументів за ратифікацію і проти неї представники всіх фракцій, депутатських груп і позафракційних висловили більш ніж досить. В обговоренні взяв участь Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко. Він вважає: немає потреби доводити важливість і корисність такого договору, вони очевидні. Очевидність не завадила прем'єрові сумлінно перелічити всі позитивні зрушення в україно-російських відносинах у разі ратифікації договору. «Президент зробив свою справу, підписавши договір, уряд наповнив його конкретним змістом, слово — за парламентаріями», — підкреслив Валерій Пустовойтенко. Підсумував обговорення Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Він поінформував, що розгляд окремо великого договору і супутніх угод — це принципова позиція делегації Верховної Ради до Державної Думи. Договір потрібно підписати попри всі його недоліки, на які вказали учасники обговорення. Зі схваленням угод квапитися не будуть. Голова парламенту також за те, щоб привести їх у відповідність до Конституції України. Іншого способу просто не існує. В результаті за ратифікацію великого договору проголосувало 305 депутатів, проти — 31. В поіменному голосуванні, яке провели «не для результату, а для історії», «дружбу з Росією» схвалило вже 317 парламентаріїв. Очевидно, дехто хотів для історії виглядати краще, ніж для електронного табло. Депутати схвалили звернення до Державної Думи Росії з приводу ратифікації договору, а також доручили Кабінетові міністрів підготувати питання про «нульовий варіант» і чорноморські угоди: в цілому з Росією дружити будемо як брати, але флот, активи і пасиви треба ділити справедливо.

Наприкінці денного засідання депутати почали обговорювати пропозиції Президента до Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів в Україні».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

...А в Києві — як на хуторі

***З**А ВЕЛИКИМ рахунком у Києві перманентно йде боротьба за владу. А про науково обґрунтовані та усвідомлені дії, про майбутнє міста на віддалену перспективу — годі й говорити.*

Конституція, яку так довго приймали, киян лише подражнила статтею 133 — Київ має спеціальний статус, який визначається законами України. Адже цих законів ще немає.

Не скоро будуть реалізовані в окремому законі норми статей 118 та 140 про особливості здійснення виконавчої влади та самоврядування в місті Києві.

Що означає спеціальний статус? Це, на мою думку, можливість отримати додаткові фінансові ресурси для розвитку, субвенції державного бюджету під столичні функції, пільги по Чорнобильській зоні, кошти на утримання й розвиток закладів та об'єктів загальнодержавного забезпечення. Та він трансформувався в надлишкове вилучення податків до державного бюджету, принизливо недостатнє бюджетне фінансування медицини, науки, культури, освіти, транспорту тощо.

Замість очікуваного дотування з державного бюджету Київ сам став серйозним донором держави, і така тенденція ще зберігатиметься, бо реальних позитивних змін в усій державі, на жаль, не відчувається.

Тепер про особливості здійснення влади.

Замість додаткових самоврядних функцій, утворення уряду Києва, міської поважної думи, яка працювала б на постійній основі, про що весь час ішлося (а ідею уряду Києва свого часу, в 1992 році, активно підтримував прем'єр-міністр України Леонід Кучма), маємо тлумачення конституційних норм як обмеження самоврядування, утвердження в Києві, єдиному місті на всю Україну, державної адміністрації з абсолютними повноваженнями.

Та ще й із викривленням, притаманним лише українській концепції влади: не держава делегує повноваження самоврядуванню, а самоврядна рада добровільно-примусово делегує, або віддає, останні державній адміністрації.

Та Бог з ним. В обласних радах спільної власності громад сіл та міст не так багато, питання землекористування теж зосереджені на базовому рівні самоврядування, а не в областях. Але обласна адміністрація має іншу природу, більш адміністративну і координуючу роль. У Києві ж — безпосереднє управління і примноження власності міської громади, її ефективна експлуатація. Тому в Києві конституційні особливості поки що реалізували з допомогою зборів депутатів з і поста міліції на 9 поверсі, який цілодобово нарядом з 5—6 чоловік охороняє опечатані двері нинішнього діючого міського голови.

Тобто знову те ж саме — поширюються тлумачення «особливостей» як обмеження самоврядування в Києві. Повсюди йдеться про регіоналізацію, про децентралізацію управління, а в Києві — як на хуторі: радіо не працює.

Таким чином, ніхто не збирається дарувати Києву повноваження хоча б такі, як іншим містам-мільйонникам, хоча, звичайно, Одеса має мера, не має райрад, але має обласну адміністрацію. Нехай Київ і Київська область теж мають єдину обласну адміністрацію. Подобається це комусь чи не подобається, але за цим перспектива жителів і області, і міста.

Але особливість київської міської правлячої еліти полягає в незбагненному:

— 100 % за утворення міськвиконкому, якщо анкетування проводиться без підписів і голосування;

— і — ці ж депутати передали всі можливі повноваження держадміністрації та масово ввійшли до виконавчої влади.

Звичайно ж, потрібно продовжувати десятирічне обговорення концепцій закону про столицю, але водночас бути готовими до того, що закону не буде. Бо центральна влада і вожді перебувають в управлінській кризі, коли неспроможні прийняти рішення, тим більш ефективні, сучасні і без оглядки на свій вплив. Києва ж, киян із Дніпропетровська просто не видно.

Централізованій владі не до Києва, а тут потрібні конституційні трактування повноти дії закону про місцеве самоврядування стосовно Києва. А то, виходить, де йдеться про усунення Л. Косаківського — закон діє, а в частині самоврядування — утворення виконавчого органу — не діє!

Виборча кампанія розпочалась, і обов'язок влади вчасно тут дати відповідь, бо одні сіють та збирають урожай, а інші, виправдовуючи довіру перших, вчасно приймають закони.

Нарешті, третій момент, на який хочу особливо звернути увагу. Взаємовідносини «центр — місто», «адміністрація — Київрада», «місто — район», «район — комітети самоврядування» пропоную аналізувати не з точки зору, хто кого розганяє, хто кого звільняє, хто має право сказати: «ти чий?», а з точки зору забезпечення ефективного використання власного ресурсного потенціалу столиці: інтелектуального, майнового, географічного і столичного, про який так багато ми мріяли.

Бо про ефективність влади останніх часів говорити не доводиться, скільки б не вручили ордерів на квартири чи не роздали перед телекамерою гуманітарної допомоги. При цьому я абсолютно нікого не критикую, я наводжу лише факти, та й загалом просто розмірковую.

У Києві знизився випуск товарів народного споживання по непродовольчій групі в 1995 році на 33,5 %, а в 1996 році — на 12,5 %. Куди далі?

У 1996 році здали 419 тис. кв. метрів загальної площі житлових будинків, на десяток тисяч більше, аніж в 1995 році, в 1997 році більше 500 тисяч, але це знову не 1,2 млн. кв. м, як ще недавно було. А згадаймо про комфортність, доступність житла...

Тролейбуси перевозили за добу в 1990 р. 1,4 млн. пасажирів, в 1996-му — 275 тис., у 5 разів менше.

І ці цифри ніяк не адекватні зусиллям з видачі ліцензій, сертифікатів, переміщення кіосків, зміни орендної плати або метушні з цуценятами, кішечками та паркуванням автомобілів, врешті-решт, ейфорії від приватизації, довгострокової оренди землі й іноземних інвестицій. Я лише хочу застерегти від того, що набуде Київ готелів, а вони порожнітимуть, як більшість ресторанів чи кафе сьогодні. Бо все це не управління змішаною економікою, не завоювання іноземних ринків.

Столичні функції — це, насамперед, столична репутація продукції та послуг, це приклад Україні та світові, принаймні, сусідам, ефективних економічних та адміністративних реформ, заможного життя. Київ повинен відігравати столичну роль у державі, в цьому і полягатимуть його столичні функції. На сьогодні в Києві адміністрація державна, а за реальними функціями — комунальна. І мало що змінить нам спеціальний статус та особливості. Хоча конституційна невизначеність і дає нам шанс зробити щось відмінне, доцільне, розумне.

Київ слід визнати містом, а не регіоном, а якщо регіоном, то з ширшими повноваженнями, ніж область, бо тут люди живуть компактно, накопичено величезний потенціал. Місто повинно мати повний набір конституційних та законодавчих прав самоврядування з прямими виборами киянами голови міста та поважної Київради. Влада, обрана киянами, надає їм послуги та служить, звітує, працює в законах, в межах комунальної власності та всіляко сприяє примноженню потужності підприємств усіх форм власності.

В місті значна, і такою буде завжди, якщо здоровий глузд нас не покине, державна власність, державні пакети акцій. Утворюється державна адміністрація з тим, щоб кияни за акціями отримували дивіденди. Щоб був державний контроль за законністю дій місцевих органів. До того ж, адміністративні органи всі підпорядковані Президенту і, відповідно, його адміністрації. Так і буде реалізована конституційна особливість столичної влади. Єдине місто, в якому діятиме держадміністрація. Не виключене тут взаємоделегування і обов'язкова спільна робота.

Київ — велике місто. У ньому зберігаються райради, бо вони вже й сьогодні є суб'єктом власності.

Райони, залежно від набутого досвіду та структур, у певному обсязі делегують повноваження комітетам самоврядування.

Ця модель влади, звична уже киянам, найближча до людей, бо обирається людьми, від них отримує повноваження.

Особливо хочу наголосити на ролі Київради та рад у Києві і державі загалом. Сьогодні радянська влада, тобто вертикаль рад, демонтована. Змінилася природа формування і роботи, роль рад як представницького органу влади. Тому зневажливого ставлення до рад треба уникати, хоча, звичайно, ефективність їх невисока, але коли ради формуватимуть виконавчі органи, то життя рад стане активнішим, а вплив — реальнішим.

Але для мене роль рад насамперед у тому, що в них формується місцева еліта, господарська і політична. Це — велика школа.

Загалом же справа не тільки і не стільки в законах про структуру влади. Є важливіші цінності — це вміння поставити на службу загальній справі всі наявні ресурси, і найголовніші з них — патріотизм, професіоналізм.

Зрозуміло, що лише труд, талант, гармонія та партнерство київських владних пагорбів, здібності населення — наш порятунок. Але потрібно подолати найбільш згубну кризу в Україні — кризу управління на перехідному етапі, і нехай Київ по-столичному покаже приклад Україні і Європі. А Президент та Верховна Рада визнають право Києва бути столичним містом не лише за назвою, а й за ефективним самоврядуванням, столичними діями та роллю в державі.

Іван САЛІЙ,
президент асоціації колишніх депутатів Верховної Ради України.

Партійні рядки

СПУ-СелПУ:
«Ми прийдемо, щоб дати!»

На початку роботи чергової сесії Верховної Ради фракція Соціалістичної та Селянської партій підготувала заяву за підсумками законодавчої роботи.

Як і їхні колеги, члени фракції, заявив співголова Іван Чиж, займалася усім комплексом законотворчої роботи: від підтримки вітчизняного виробника до реального захисту неімущих, ветеранів, інвалідів. «Про нашу роботу можна говорити, виходячи навіть не з того, що було прийнято, а й з того, що не пройшло через парламент», — зазначив на прес-конференції І. Чиж, маючи на увазі те, що все ліве парламентське крило не допустило «гендлювання землею», не дозволило урізати пенсії і пільги тим, хто їх потребує, не дало збільшити пенсійний вік.

Серед подальших планів фракції, зокрема, й докладне вивчення програми дій уряду, якої в парламенті ще немає. І. Чиж переконаний, що уряд таки надішле депутатам цей документ для затвердження в сесійному залі, а не тільки на засіданні Кабміну, а тому підтримує позицію глави парламенту Олександра Мороза, який такі плани урядовців назвав «незрілими й неконституційними».

На парламентських виборах фракція, звичайно, сподівається перемогти, склавши разом із комуністами більшість у Верховній Раді. «Ми прийдемо, щоб дати», — повідомив І. Чиж. Робочі місця, реальну зарплату, політичну стабільність, зниження податків, безплатні освіту й охорону здоров'я, одне слово, всім усе, чого сьогодні їм не вистачає і чого не можуть дати «платні патріоти й безальтернативні реформатори».

Представники обох партій планують після виборів і змінити Конституцію так, щоб уряд був відповідальніший саме перед парламентом, а не перед Президентом. «Треба прибрати на шляху уряду Президента і його структури, які сьогодні — як ЦК партії чи п'яте колесо, до того ж поставлене спереду», — зауважив І. Чиж.

Соціалісти і селяни переконані, що Президентові в Україні треба залишити тільки суто представницькі функції. «Як Арпаду Генцу в Угорщині, а то й узагалі краще було б і обирати Президента парламентом», —сказав І. Чиж.

Сьогодні фракція СПУ-СелПУ підтримує ініціативу депутата Миколи Карнауха щодо скорочення терміну повноважень Л. Кучми, тобто провести президентські вибори вже в цьому році. У можливість імпічменту лідери фракції не вірять, хоча й переконані: наступна Верховна Рада буде радикальніша, і якщо Президент спробує її неконституційно розпустити, його відставка через імпічмент цілком реальна. «В Конституції чітко вписано умову розпуску: якщо парламент не почне роботу протягом 30 днів. А ми зберемося і діятимемо конституційно», — сказав І. Чиж. Так, нібито ліві вже перемогли.

Володимир СКАНЯ.

У номер

Краще за «Макарова» може бути лише «Форт»

У першій половині 1998 року Вінницьке науково-виробниче підприємство «Форт» МВС України розпочне серійний випуск першого українського пістолета «Форт-12». За словами начальника Державного інженерно-впроваджувального центру «Спецтехніка» МВС України Володимира Лотарьова, 1997 року було закінчено випробування і дослідну експлуатацію пістолета «Форт-12». У цілому він одержав позитивні відгуки і його було визнано досконалішим за багатьма параметрами, порівняно з пістолетом Макарова, який тепер перебуває на озброєнні МВС.

«Форт-12» призначений передусім для дозброєння органів внутрішніх справ, де некомплект короткоствольної зброї становить десятки тисяч одиниць.

На даний момент «Спецтехніка» і «Форт» закінчують спільну розробку двох нових моделей пістолетів – «Форт-12 Б» та «Форт-14», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Вас обслужить банкомат

НОВИЙ ***вид послуг своїм клієнтам надає Волинське регіональне управління КБ «Приватбанк», встановивши у своєму офісі в Луцьку банкомат американської фірми «IBM».***

Що таке банкомат? Це електронний пристрій, який може без участі оператора виконувати основні касові функції за допомогою платіжної картки. Тепер за допомогою банкомата клієнт має можливість отримати готівкові кошти і у гривнях, і в доларах. І для цього потрібно 20—30 секунд. Першими власниками платіжних гривневих карток в області стали працівники управління «Приватбанку». Як сказав керуючий регіональним управлінням Микола Романюк, користуватися банкоматом дуже зручно. До речі, ці нові електронні пристрої, що їх установлюють у системі КБ «Приватбанк», на сьогодні єдині в Україні. Вони здатні приймати до обслуговування міжнародні картки «VISA», що заміняють будь-яким з 200 тисяч банків, які входять до цієї платіжної системи. А волиняни можуть пишатися, що саме в Луцьку почав працювати банкомат — єдиний поки що в областях західного регіону України.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Під ялинкою... АІ-98

ЗАБУТУ ***традицію робити подарунки народові святa напередодні новорічного свята вирішили відновити працівники харківського акціонерного підприємства «Шебелинкагазпром».***

За словами головного інженера підприємства Миколи Фещенка, саме 31 грудня ввели в дію новий сучасний завод з випуску високооктанового неетилованого бензину АІ-98. Цей поки що диковинний вид палива для автомобільного транспорту вироблятимуть у Шебелинці за американською технологією і на обладнанні, виготовленому у США. Група спеціалістів «Шебелинкагазпрому» пройшов відповідну підготовку на американському континенті і тепер разом із заокеанськими інженерами та робітниками проводить завершувальні роботи з налагоджування устаткування.

Треба відзначити і те, що бензину такої марки в нашій країні не виробляли. АІ-98 відрізнятиметься від своїх попередників не тільки вищим показником октанового числа, але майже чистими й екологічно безпечними автомобільними вихлопами під час його згорання. Проектна потужність нового заводу — 250 тисяч тонн бензину на рік. І знайти його цього року автомобілісти зможуть не лише на автозаправних станціях Харкова, а й на всіх швидкісних магістралях країни.

На запитання, скільки коштуватиме літр цього «цивілізованого» пального на автозаправках, М. Фещенко не дав чіткої відповіді, але зазначив, що ціна буде не набагато вища від нинішніх цін на якісний бензин. Все залежатиме від того, підкреслив він, які будуть оптові ціни підприємств «Укргазпрому» на нафту і газоконденсат — сировину для виготовлення АІ-98.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

Підтримує Христофорівку «Нива»

ДОСИТЬ ***було інваліду війни, партизанці із сорокарічним стажем Ганні Ткачук, що мешкає в селі Христофорівці, зробити замовлення на сортове вугілля, як його відразу ж і привезли. Причому безоплатно.***

Та й не тільки їй, а ще багатьом пенсіонерам не лише Христофорівки, а й сусіднього Кам'яного Броду, де розташована центральна садиба КСП «Нива». Звісно, вугілля «Нива» не видобуває, але людей ним забезпечує, до того ж за плату, що втричі менше від його нинішньої ціни. І все завдяки дбайливості голови правління Миколи Московчука. Він заощаджує кожну копійку, виручену від продажу сільгосппродукції, дбає, щоб селяни не витрачали зайві гроші на те, що можна придбати дешевше.

Уклало КСП договори з шахтарями Донецької області на прямі поставки їхньої продукції. Розраховуються або грішми, або сільгосппродуктами. Тому христофорівцям і кам'янобрідцям зима не страшна. Уже завезено 320 тонн вугілля, на підході ще два вагони. Немає проблем і з дровами. Уклала «Нива» договір з Вільховецьким лісництвом про виділення їх селянам. А транспортом забезпечує в будь-яку пору.

Ідеться, здавалося, про прості, звичні речі. На жаль, колись звичні, а тепер не такі вже й часті. Взяти хоча б ту саму Кам'янобрідську школу, де передбачалося закрити десятий клас через брак коштів на зарплату вчителям. А КСП «Нива» всі витрати взяло на себе, і діти навчаються. Крім того, щороку з вересня по травень між Христофорівкою і Кам'яним Бродом ходять два автобуси КСП, які привозять дітей до школи. А там вони можуть похарчуватися, бо продукти надходять з комори сільгосппідприємства; хліб, булочки, рогалики — з сільської пекарні. Дитсадок «Сонечко» на 60 місць теж забезпечений і продуктами, й паливом.

Та хіба тільки цим?! У багатьох селах «упорядковують» охорону здоров'я.

Тобто закривають фельдшерсько-акушерські пункти та дільничні лікарні. А христофорівці й кам'янобрідці про це не хвилюються, бо їхньому ФАПу КСП придбало новісіньку «швидку допомогу», яка курсує між селами і райцентром.

Нині тільки дуже заможна людина може зважитися на будівництво. А в Христофорівці та Кам'яному Броді таких забудовників два десятки. Гадаєте, вони б зважилися, якби не підтримка КСП? А ще ж треба і власним господарством зайнятися, худібку завести. І тут у селах проблем немає. Допоможе господарство завести живність, забезпечить кормами на зиму. Бо не розділять колективне стадо і приватне. Заготували майже 6 тисяч тонн силосу, 370 —сінажу, 720 — сіна. Вистачить усім!

Микола ВОЛОК.

Ульяновський район Кіровоградської області.

Державі дірка від бублика

ЗАСТУПНИК ***начальника обласного управління торгівлі і побуту Микола Колос повідомив: за 10 місяців минулого року обсяг побутових послуг у області зріс на 18,4 відсотка порівняно з відповідним періодом позаминулого року. Рівненщина «перестрибнула» з 21-го на 17-те місце в Україні.***

Пожвавлення в діяльності побутовиків особливо стало помітне після виходу в липні 1997 р. розпорядження голови облдержадміністрації Миколи Сороки про відновлення служби побуту. Районних і місцевих керівників у адміністративному порядку примусили повернутися обличчям до служби сервісу — і знову запрацювали приймальні пункти, майстерні і навіть комбінати. Особливо це помітно в Сарненському районі.

Побутова служба реанімується не лише завдяки «керівним штовханам», а й через зміну власності. Більш як дві третини побутових підприємств області нині — у колективній власності, 23 відсотки — в державній і лише 2,6 відсотка — у приватній.

Такий мізерний статистичний відсоток приватної власності у сфері побуту, на думку Миколи Колоса, не відповідає дійсності. Сотні і сотні «фізичних осіб» ремонтують у квартирах телевізори, швейні і пральні машини, клеять шпалери, роблять зачіски і т. д., та статистика їх не охоплює. Відповідно — і податкова адміністрація. Скільки у ваших містах і селах «підпільних» майстерень різного профілю, скільки висококваліфікованих «спеців» надають громадянам високооплачувані послуги, а платежі якщо подекуди і здійснюють, то — наймінімальніші. Самі, одне слово, одержують бублик, а держава — дірку від нього.

Зрештою, щоб обдурити державу, не потрібно й вельми утаємничуватися. Візьмімо для прикладу транспортні послуги. «З появою приватних автоперевезень, — радісно повідомляє одна з місцевих газет, — транспортна проблема у Рівному втратила свою гостроту». Мовляв, окрім традиційних автобусів і тролейбусів, є комфортабельні «маршрутки», радіотаксі...

Істинна правда, гудзиків під час переїздів по місту вже не обривають. У чисто вимитому, з білими чохлами на сидіннях мікроавтобусі звучить приємна музика, водій — сама ввічливість. От тільки культурний водій чомусь квиточків не видає пасажирам, беручи грошики справно. Знову — повз державну кишеню? Прибуткове, видно, місце (і не лише для водіїв), якщо стільки тих мікроавтобусів розвелося! І ніхто ні бензину в держави не просить, ні запчастин — транспорт завжди у повній готовності, не так, як в АТП.

Одне слово, якщо добре придивитися, то так звані фізичні особи не так «фізичні», як «хімічні», бо «хімічать» вони з великою спритністю.

Складніше життя в колективних власників, котрим уникнути податків не так просто. Усі види платежів, як розповіла завідуюча ательє індпошиву верхнього одягу «Люкс» Лідія Прийма, у них становлять 98 копійок на 1 гривню доходу. Доводиться крутитися, бідкається пані Ліда. Знизили ціни, щоб привабити замовника. Ввели оплату після пошиття замовленого одягу — тепер клієнт не купує «кота в мішку». Постійним замовникам, котрих добре знають, шиють «на віру» (розрахуються, як матимуть гроші). Перешивають («омоднюють») речі, куплені колись. Працюють із шкірою, надають перукарські послуги, випускають товари ширвжитку...

Ось так. У ринкових жорстких умовах виживають працьовиті і кмітливі, а не ті, хто звик ходити з простягнутою рукою до високого начальства. Виживають такі, як, наприклад, підприємство колективної власності фірма «Либідь». Важко під податковим пресом, під пресом високих цін на енергоносії, але мусять викручуватися, бо не зупиниш, наприклад, пральню, яка обслуговує медичні заклади, не закриєш лазні й інші вкрай необхідні побутові служби.

— А тут ще й такий сюрприз, — каже директор фірми «Либідь» Юхим Герман, — окрім того, що виписуємо клієнтам квитанції, тепер зобов'язані ще й встановити касові апарати. У квитанціях багато необхідної інформації закладається, її не відкинеш, це ж не 200 грамів ковбаси зважити, а приміром, прийняти дорогу річ на хімічне чищення. Ні, треба, з'ясовується, вести подвійний облік. А касовий апарат коштує дай Боже!..

... Проблеми, проблеми... Та все ж, на щастя, вже помітний поступ уперед.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Щось новеньке

Сюрприз для «зайців»

МЕШКАНЦІ ***міста над Бугом, які користуються громадським транспортом, відтепер, схоже, із задоволенням купуватимуть квитки на проїзд у трамваї чи тролейбусі. Річ у тім, що міське трамвайно-тролейбусне управління вирішило провести для пасажирів розіграш речової лотереї.***

Її тираж відбудеться цього місяця, а лотерейними білетами слугуватимуть саме проїзні квиточки, придбані в кондуктора з 1 по 31 грудня минулого року.

— У ставленні до пасажирів ми вирішили змінити батіг на пряник, — сказав у розмові з кореспондентом "ГУ" начальник управління Олександр Музика.

На його думку, запропоновані призи не можуть не зацікавити учасників розіграшу: за 20 копійок (така вартість проїзду у громадському транспорті у Вінниці) можна виграти побутову річ, що коштує сто гривень і більше, зокрема, пилосос, пральну машину.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Священний місяць кровопролиття

Європейський союз прийняв рішення у кінці тижня направити до Алжиру спеціальну місію. Вона має посприяти припиненню кровопролиття у цій країні. Припускають, що до складу місії увійдуть представники Люксембургу, Великобританії й Австрії — попереднього, нинішнього і майбутнього голів ЄС.

Однак експерти вважають, що робота «трійки» зведеться до вивчення можливостей боротьби проти тероризму. Надто серйозна це проблема, щоб розв'язувати її похапцем.

Рамазан почався не так давно, проте вже сьогодні кількість жертв наближається до тисячі. Щодня відбувається по два-три теракти в різних регіонах країни. Місцева преса називає жахливі цифри загиблих.

Час від часу МВС Алжиру спростовує інформацію ЗМІ. Так, зараз міністерство звинувачує газети в тому, що вони навмисно завищили кількість жертв у селі Сіді-Ахмед. МВС Алжиру запевняє, що там загинуло лише 103, а не 400 осіб, як повідомляє преса. Навіщо «будьщо роздувати і без того драматичну ситуацію?», — дивуються у міністерстві. «Якою б не була кількість жертв кримінальних угруповань, національна мораль і солідарність вимагають дотримання хоча б мінімальної пристойності й поваги до населення». І якщо вже вести «арифметику смерті», то точну.

Хоча... До випадів з боку МВС журналісти ставляться без розуміння. І в свою чергу вимагають пояснити: щороку рамазан стає місяцем смерті, і щороку влада не в змозі протистояти тероризму. До яких пір?

Наталія РІЗНИК.

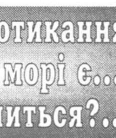
«Острів спотикання» в Чорнім морі є... Чи залишиться?..

(Початок на 1-й стор.).

«Головна больова точка, — зазначив Олександр Чалий, — це різний підхід до ролі острова Зміїний: румунська сторона стоятиме на тому, що він не мусить впливати на розмежування, ми — навпаки». Втім, розбіжності в цьому добре відомі ще з часів україно-румунських баталій, які супроводжували роботу над базовим політичним договором. Бухарест вважає, що Зміїний —це не острів, а непридатна для життя скеля, і тому не має права на континентальний шельф. Україна наполягає на протилежному, висуго СРСР, оголосила нечинним договір про режим румуно-радянського кордону, укладений 1961 року. У березні 1994 року румунська сторона підтвердила його денонсацію в односторонньому порядку.

Невідомо, як розцінюють ці кроки в Бухаресті нині (як прикрість через поспіх чи, навпаки, як козирі для майбутніх переговорів). А українська позиція однозначна: базою для роботи над україно-румунським договором про режим держкордону має бути саме румуно-радянський договір. І підставою

ваючи свої докази: наявність на Зміїному військової частини, господарська діяльність там тощо.

Окрім Зміїного, є ще кілька «больових точок». Вони теж викличуть немало суперечок, бо кожна зі сторін намагатиметься відстояти ту площу, на яку претендує. Для остаточного з'ясування стосунків делегаціям відведено півтора року, і якщо не порозуміємося, справу (згідно з червневими домовленостями) може бути передано до розгляду Міжнародним судом у Гаазі. Є ще один важливий момент: сторони домовилися не вести геологічних розвідок (а за деякими даними цей район багатий на корисні копалини) у тих місцях, які стануть предметом майбутніх суперечок.

Що стосується договору про режим держкордону, то тут, власне, особливих несподіванок бути не повинно. Бо Україна й Румунія успадкували колишній румуно-радянський кордон, і його, знову-таки, підтверджено у базовому політичному договорі. Хоча деякі делікатні моменти є. Зокрема, у квітні 1993 року Румунія надіслала до МЗС України ноту. В ній, посилаючись на факт розпаду колишньодля цього є відповідні статті підписаних і ратифікованих влітку фундаментальних двосторонніх документів.

«Починаючи переговори, — заявив Олександр Чалий, —ми вважаємо, що політичний договір і особливо частина перша обмінного листа між міністрами закордонних справ всі принципові питання трактують досить чітко, підтверджуючи як незмінну існуючу лінію україно-румунського кордону».

Отже, головною інтригою переговорів стане, безперечно, питання розмежування континентального шельфу. Які шанси мають опоненти? Чи витримає українська аргументація щодо Зміїного розгляд у Міжнародному суді, якщо до цього дійде? Чи не буде румунська сторона, послуговуючись принципом «нам втрачати нічого», зумисне зволікати, прагнучи довести справу до суду? Чи, можливо, буде досягнуто домовленостей щодо спільного освоєння й розробки регіону? Відповіді на ці запитання почуємо незабаром з Михайлівської площі.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На знімку: Олександр Чалий та Іон Бістреану.

Хроніка. Факти. Події

Братислава

Вибори вирішили перенести

Вибори президента Словаччини, призначені на 23 січня, перенесено на 29 січня. Це викликано тим, що через 10 днів у країні відбудеться зустріч глав держав Центральної Європи, на якій розв'язуватимуться питання інтенсифікації регіонального співробітництва, тому попередній термін визнано невдалим. Рішення про перенесення терміну виборів прийнято спікером парламенту Словаччини Іваном Гашпаровичем після консультації з лідерами парламентських фракцій.

Катманду

Хто переможе: парламент чи уряд?

Король Непалу Бірендра передав на розгляд Верховного суду дуже актуальне питання про проведення позачергових загальних виборів. Сам глава гімалайського королівства протягом п'яти днів вивчав прохання прем'єр-міністра Сур'ї Бахадура Тхаппи про відставку його кабінету і призначення виборів у зв'язку з наміром опозиційних партій поставити у парламенті питання про недовіру коаліційному урядові, котрий перебуває при владі лише три місяці і створений Національною демократичною партією та двома іншими союзними з нею партіями.

Тель-Авів

Палестину вимоги не влаштовують

«Хитрощами» з метою ухилитися від узятих обов'язків назвав глава палестинської делегації на переговорах з Ізраїлем Набіль Шаат схвалений ізраїльським кабінетом міністрів 12-сторінковий список вимог до палестинської адміністрації, пов'язаний з обмеженим виведенням ізраїльських військ із Західного берега річки Йордан. Зокрема, палестинці зобов'язані знищити всі «терористичні організації», такі, як ХАМАС, «Ісламський джихад», що діють усередині територій автономії, а також мають погодитися з тим, що контроль за «стратегічними районами», включаючи оновне шосе, що зв'язують території автономії з Ізраїлем, контролюватимуться ізраїльською службою безпеки.

Амман

Ласкаво просимо на аеродром

Йорданія дозволила військовим літакам США використовувати її військово-повітряні бази на півдні Королівства для обльотів іракської території. «Високе йорданське політичне джерело» заявило, що « позиція Аммана щодо Багдада залишається незмінною з 1995 року». Згода Йорданії на використання її території американською військовою авіацією для обльотів території Іраку грунтується на її «стратегічному рішенні про продовження тиску на Ірак».

Вільнюс

Президента позбавили права

Обраний президентом Литви Валдас Адамкус провів політичні консультації з лідерами партій, представлених у сеймі. Він уже зустрічався з лідерами консерваторів, котрі мають більшість у сеймі, центристами, що висунули і підтримали його кандидатуру на президентських виборах, соціал-демократами. Основну увагу в бесідах зі своїми політичними партнерами Адамкус приділив вердикту Конституційного суду Литви, який винесли минулої суботи і котрий пояснює процедуру формування уряду після обрання нового президента. Річ у тому, що КС по суті позбавив президента права подавати до сейму нову кандидатуру прем'єр-міністра країни.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

Село в боротьбі за владу

ЧИТАЧІ ще не забули, які суперечки точилися в Україні щодо системи виборів до Верховної Ради. У Латвії пропорційна система виборів за партійними списками була у 20—30-і роки і відновлена шість років тому. Проте не всі задоволені цією системою і тому точаться дискусії про зміну Конституції, якою систему впроваджено.

Нещодавно відбулися збори координаторів східних районів Латвійської асоціації підтримки села. Вони прийняли відозву здійснювати подальшу діяльність під гаслом: «Латвійське село в боротьбі за політичну владу». Цю відозву підтримали не лише координатори багатьох районів Асоціації, а й деякі партії, лідери самоврядування, громадські організації пенсіонерів та малозабезпечених.

Занепокоєння селян зрозуміле. Сільське господарство — найвпливовіший сектор економіки. Торік порівняно навіть із 90-м роком частка сільського господарства, лісового господарства та мисливства зменшилася у 2,5 раза і становила близько 9 відсотків валового національного продукту. Для сільськогосподарської країни, якою завжди була Латвія, цього вкрай мало.

За останні роки землю повернули колишнім власникам або їхнім нащадкам. Але через знищення інфраструктури, нестачу коштів і відмову від східних ринків фермерські господарства животіють на рівні самозабезпечення.

Перспектива вступу до Європейського союзу не так тішить, як лякає сільських хазяїв, бо пов'язується з масовим розоренням неконкурентоспроможних господарств.

У країні кілька партій декларують себе захисниками села, зокрема Селянська спілка Латвії. Її почесним головою був Гунтіс Улманіс до обрання президентом держави. Але Латвійська асоціація підтримки села не хоче об'єднуватися з Селянською спілкою, яка виступає за мажоритарну систему виборів, бо остання — за пропорційну систему.

Асоціація вважає: лише в разі зміни системи виборів можна сподіватися на створення уряду, котрий піклуватиметься про добробут народу, розвиток виробництва та виживання селян. Малоймовірно, що Латвія повернеться до мажоритарної системи. Мабуть, буде прийнята змішана система, як це зроблено в сусідній Литві.

Олесь КЛІНОВ, «Голос України» (з Рима)

Вершини підкорюють і столітні

Люди відмовляються вірити, що італієць Ардіто Дезіо сто років, коли читають у пресі нові повідомлення про його рекорди. Нещодавно Дезіо підкорив одну з найвищих вершин світу — пік К-2. Це друга висота у світі, на яку піднімалися люди. На честь ветерана-альпініста у Ротарі-клубі було організовано наукову конференцію.

Наукову, бо Дезіо передовсім учений-геолог: він хрещений батько сучасної італійської геології.

Народився Ардіто Дезіо 1897 року. В юності багато часу приділяв велоспорту. В роки першої світової війни був офіцером альпійських стрільців. Народжений у гірській частині півночі Італії, в містечку Удіне, синьйор Дезіо здобув диплом природничих наук у Флоренції 1920 року. Потім у Мілані створив Інститут геології, яким керував до 1972 року. І залишив університет, коли пішов на пенсію.

Щодо експедицій, то найпершу Ардіто Дезіо організував ще 1938 року. Експедиція до Африки була не без пригод. У вченого стріляли, але врятував його футляр топографічної карти. Взагалі столітній учений може розповісти багато цікавого про свої мандри...

Та найбільша заслуга Дезіо — його учні, які продовжують робити відкриття у геології.

Марафон розпочато

БАГАТОТИСЯЧНИМ мітингом почала правляча партія Демократичний збір (ДЗ) офіційну кампанію за переобрання на другий термін нинішнього президента Республіки Кіпр 78-літнього Глафкоса Клірідіса. Чергові вибори глави держави призначено на лютий.

Крім Клірідіса на цю посаду претендують ще п'ятеро кандидатів, серед них колишній міністр закордонних справ Георгіос Якову, за якого виступає основна опозиційна владі партія кіпрських комуністів — Прогресивна партія трудового народу Кіпру (АКЕЛ).

Звертаючись до співвітчизників, Клірідіс заявив, що хотів би піти з політичної сцени, але «відчуває необхідність своєї особистої участі у розв'язанні складної кіпрської проблеми».

Передвиборний марафон обіцяє бути доволі напруженим. Однак на цій дистанції, як вважають спостерігачі, найсильнішим претендентом на перемогу залишається нинішній президент. На сьогодні ДС має приблизно 34 відсотки голосів виборців. На фінальній стадії виборів правляча партія розраховує на співробітництво з іншими правими силами, зокрема правоцентристською Демократичною партією, що відкололася від урядової коаліції, голова якої Спірос Кіпріану також є учасником змагання на здобуття найвищої посади в державі, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Лікарня на околиці

(Початок на 1-й стор.).

«Просимо вашого втручання у конфлікт, — йшлося у листі до народного депутата Бориса Пономаренка і черкаського корпункту «Голосу України». — Жіноча консультація міститься в центрі міста, у колишній поліклініці машинобудівного заводу. Приміщення обладнане всім необхідним для медичного обслуговування жінок. Її послугами користується кілька десятків тисяч жінок з навколишніх мікрорайонів. Однак нині міські власті вирішили віддати приміщення чи продати, а медпрацівників з пацієнтками переселити у міську лікарню, розташовану на околиці міста...»

Під листом 60 підписів.

Отримавши його, Борис Пономаренко відразу звернувся по роз'яснення до голови Смілянського міськвиконкому Олександра Котькала, запропонувавши йому знайти розважливе рішення — не погіршуючи умов роботи жіночої консультації.

Олександр Борисович не забарився з відповіддю, в якій докладно поінформував про те, що рішення про переведення жіночої консультації до іншого приміщення міськвиконком не ухвалював. Заодно він присоромив народного депутата: для чого, мовляв, своїми запитами відволікати від державних справ поважних людей —профільний комітет Верховної Ради, облдержадміністрацію, обласне управління охорони здоров'я, коли порушене питання лише «чутка, що прийшла у формі листа»...

Однак не вдалося цього разу дотриматися своїх демократичних принципів управління містом О. Котькалу. Жіночу консультацію з допомогою солдатів місцевого гарнізону було виселено.

«Ввечері, повертаючись із роботи додому, я не знала, що наступного дня працюватиму вже в іншому місці, — з обуренням розповіла про переселення лікар жіночої консультації Тетяна Радчук. — Те, як повелися з нами, медпрацівниками, з вагітними та хворими жінками, котрим нині не під силу добиратися за місто, могло статися лише в державі, де знімають капелюха перед чиновником, а не перед Матір'ю».

У міській, чи, краще сказати, заміській, поліклініці жіночій консультації відвели шість кімнат. Раніше тут вели прийом інфекційних хворих, однак через те, що консультацію «евакуювали» в пожежному порядку, санобробку приміщень не зробили, і хворих почали приймати одночасно з проведенням ремонту. «Тут дуже тісно, — ділилася прикрощами літня акушерка Неля Роздобудько. — Немає де зібратися на п'ятихвилинку. Я вже не кажу про те, що ніде зібрати майбутніх мам на бесіду. Хочемо обладнати хоч у коридорі якийсь куточок для цього, але обіцяні нам владою при переїзді м'які меблі, як, до речі, і холодильник, пилосос, довго, мабуть, доведеться чекати...»

Переселення мотивували необхідністю зберегти бюджетні кошти. Адже, за твердженням ініціаторів, видворення жіночої консультації на околицю заощадить «кругленьку суму», котру, мовляв, доводилося платити за оренду. Саме цей, один з найголовніших «аргументів» міської влади, виявився звичайною мильною бульбашкою, яка луснула після першого ж мого запитання голові правління АТ «Смілянський машинобудівний завод» Анатолієві Шпаку. «За майже три роки, відколи жіноча консультація займала наше приміщення, ми за її оренду не взяли з міської казни ні копійки, — засвідчив Анатолій Лукич і додав: — Де була б моя совість, якби я у цей тяжкий час вимагав гроші за святая святих, чим є для кожної нормальної людини материнство?..»

У що тоді вірити, з гіркотою говорили лікарі Тетяна Радчук, Валентина Лазарєва, як жити, коли навіть клопотання Комітету з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Верховної Ради, неодноразові протести народного депутата проти погіршення умов надання медичної допомоги жінкам Сміли лишаються непочутими? Як дивитися в очі вагітним жінкам, котрі з «ласки» властей у дощ і в сніг змушені добиратися в переповнених автобусах, причому з двома пересадками, до заміської поліклініки? Як уберегти майбутніх мам від контактів з хворими на відкриту форму туберкульозу, інші інфекційні захворювання?

— Тільки наша жіноча консультація обслуговує щороку близько 45 тисяч жінок, з яких 22 тисячі на постійному обліку, — з болем говорила досвідчений лікар Валентина Лазарєва. — Невже там, нагорі, і тут, унизу, можновладці не розуміють, що гине нація, гине її майбутнє, гине держава?! Ще років п'ять-шість тому у нашій Смілі народжувалося щороку по півтори тисячі малюків, а нині з великими труднощами і зусиллями ледве чотири сотні ослаблених, часто хворих немовлят з'являється на світ. Катастрофічно зростає захворюваність жінок, а в нас немає чим їх лікувати. Лише руки, лікарська інтуїція і досвід. Та цього буває замало, щоб виявити передраковий стан хворої...

Прості смілянни, спостерігаючи, як у колишній жіночій консультації облаштовуються нові господарі — з розкішним євроремонтом і меблями, кажуть: нехай тільки емблему зі змією і чашею на фасаді не знімають. Раніше змія і чаша уособлювали зцілення людини, а тепер символізують зовсім інше...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ИНФОРМАЦИЯ
о выпуске акций ОАО «Объединенная регистрационная компания»

Наименование эмитента — открытое акционерное общество «Объединенная регистрационная компания».

Местонахождение — 340050, г. Донецк, ул. Р. Люксембург, 26 а.

Дата создания акционерного общества — общество является правопреемником закрытого акционерного общества «Объединенная регистрационная компания», созданного 13 октября 1995 года и зарегистрированного исполнительным комитетом Ворошиловского районного Совета народных депутатов г. Донецка 13.10.95 г., распоряжением № 282/2р.

Предмет деятельности:

Предоставление услуг (выполнение работ) по ведению реестров собственников именных ценных бумаг; начисление и выплата доходов по ценным бумагам; организация и проведение общих собраний акционеров; предоставление иных услуг (выполнение работ), не запрещенных законодательством и связанных с регистраторской деятельностью.

Бухгалтерский баланс и отчет о финансовых результатах и их использовании:

Наименование статей баланса	на 01.01.97 г.	на 01.10.97 г.
АКТИВ		
1. Основные средства и другие внеоборотные активы	50,3 тыс. грн	49,1 тыс. грн.
2. Запасы и затраты	18,4 тыс. грн.	9,0 тыс. грн.
3. Денежные средства, расчеты и другие активы	44,9 тыс. грн.	55,3 тыс. грн.
4. Убытки прошлых лет	1,3 тыс. грн.	0,0 тыс. грн.
БАЛАНС	***114,9 тыс. грн.***	***113,4 тыс. грн.***
ПАССИВ		
1. Источники собственных и приравненных к ним средств	30,8 тыс. грн.	16,8 тыс. грн.
в том числе убытки отчетного периода	0,0 тыс. грн.	6,4 тыс. грн.
2. Долгосрочные пассивы	0,0 тыс. грн.	0,0 тыс. грн.
3. Расчеты и другие пассивы	84,1 тыс. грн.	96,6 тыс. грн.
БАЛАНС	***114,9 тыс. грн.***	***113,4 тыс. грн.***

тыс. грн.

Наименование показателя	ПРИБЫЛЬ На 01.01.97	ПРИБЫЛЬ На 01.10.97	УБЫТКИ На 01.01.97	УБЫТКИ На 01.10.97
1. Выручка от реализации	69,4	122,9	—	—
2. Налог на добавленную стоимость	—	—	11,6	20,4
3. Затраты на производство реализованной продукции	—	—	51,6	87,4
4. Результат от реализации	6,2	15,1	—	—
5. Результат от прочей реализации	0,9	1,3	—	—
6. Доходы и расходы от внереализационных операций	17,2	12,6	—	0,5
7. Всего прибыли и убытков	24,3	28,5	—	—
8. Балансовая прибыль	***24,3***	***28,5***	—	—

тысяч гривен

Наименование направлений использования прибыли	на 01.01.97 г.	на 01.10.97 г.
1. Платежи в бюджет	6,5	12,2
2. Производственное развитие	11,0	0,0
3. Другие цели	1,1	22,6

Бухгалтерский баланс по состоянию на 01.01.97 года, отчет о финансовых результатах и их использовании за 1996 год заверены аудиторской фирмой «Контроль-Аудит», лицензия Аудиторской палаты Украины № 001132 от 10.11.95 г., прилагаются к информации.

Показатели, характеризующие финансовое состояние общества на 01.01.97 года:

1. Общий коэффициент ликвидности — 0,75;
2. Коэффициент абсолютной ликвидности — 0,36;
3. Коэффициент финансовой устойчивости — 2,73;
4. Коэффициент финансовой независимости — 0,27;
5. Коэффициент эффективности использования активов — 0,21;
6. Коэффициент эффективности использования собственных средств — 0,79.

Справка о финансовом состоянии ЗАО «Объединенная регистрационная компания» за 1996 год, заверенная аудиторской фирмой «Контроль-Аудит», прилагается к информации.

Отчет об уставном фонде:

Общий размер: 22 000 грн. (двадцать две тысячи гривен)
Размер оплаченной части: 22 000 грн. (двадцать две тысячи).
Численность служащих: 13 человек.

Основные профессиональные данные о руководящих работниках:

Директор — Удовиченко Юрий Евгеньевич, образование высшее, квалификация — инженер-математик, производственный стаж 18 лет.

Главный бухгалтер — Прасолова Лариса Николаевна, образование высшее, квалификация — бухгалтер, производственный стаж 9 лет.

Описание деловой деятельности эмитента:

Основным видом деятельности общества является деятельность по ведению реестров собственников именных ценных бумаг, осуществляемая на основании разрешения Государственной комиссии по ценным бумагам и фондовому рынку № 58-р от 09 августа 1996 года. В 1996 году обществом велись реестры 17 эмитентов (21 выпуск ценных бумаг) с общим количеством зарегистрированных лиц 71 137.

По состоянию на 30.09.1997 года число эмитентов, с которыми обществом заключены договоры об оказании услуг по ведению реестров собственников именных ценных бумаг, составило 64, общее количество выпусков ценных бумаг, по которым ведутся реестры собственников — 79, число зарегистрированных лиц — 181358.

Выручка (валовой доход) от деятельности по ведению реестров акционеров составила в 1996 году 58 784, 98 гривни, а за 9 месяцев 1997 года — 108 230, 54 гривни.

Помимо деятельности, связанной с ведением реестров собственников именных ценных бумаг, обществом оказывались услуги консультационного характера, связанные, в основном, с организацией и проведением общих собраний акционеров. Валовой доход от такой деятельности составил в 1996 году 10 585,09 гривни, а за 9 месяцев 1997 года —14 685,81 гривни.

Результат от прочей реализации (в основном от продажи ценных бумаг, а также от сдачи имущества в аренду) составил в 1996 году 18 060,72 гривни, а за 9 месяцев 1997 года — 13 463,80 гривни.

Внутренняя дебиторская задолженность общества составила:
на 01.01.97 г. — 14,6 тыс. грн. на 01.10.97 г. —51, 6 тыс. грн.

Внутренняя кредиторская задолженность общества составила:
на 01.01.97 г. — 84,1 тыс. грн. на 01.10.97 г. —96,6 тыс. грн.

Научные исследования в 1996 году и за 9 месяцев 1997 года обществом не проводились.

В течение 9 месяцев 1997 года обществом осуществлены инвестиции в следующие предприятия:

ОАО «Артемовский регистратор» — 11,0 тыс. грн.
ЗАО «КРК-РЕЕСТР» — 19,8 тыс. грн.

Описание деловой деятельности ОАО «Объединенная регистрационная компания» заверено аудиторской фирмой «Контроль-Аудит».

Дата и номер протокола принятия решения о выпуске ценных бумаг. Решение о выпуске акций принято общим собранием акционеров общества 29 августа 1997 года, протокол № 8.

Цель использования финансовых ресурсов, привлеченных от эмиссии

Финансовые ресурсы от эмиссии при реорганизации закрытого акционерного общества в открытое не привлекаются.

Планируемый размер эмиссии: 22 000 грн. (двадцать две тысячи гривен).

Вид и категория акций: простые именные.

Акции на предъявителя и привилегированные акции не выпускаются.

Количество выпускаемых акций: 220 (двести двадцать) штук.

Номинальная стоимость выпускаемых акций: 100 (сто) гривен.

Сумма эмиссий простых именных акций: 22 000 грн. (двадцать две тысячи гривен).

Число серий и порядковые номера акций:

Акции выпускаются в безбумажной форме одной серией «А» с порядковыми номерами от № 001 до № 220 включительно.

Учредители общества: учредителями общества являются закрытое акционерное общество «Финансовая компания «Керамет Инвест» (доля в уставном фонде 4,5 %) и закрытое акционерное общество «Юпрас Капитал Груп» (доля в уставном фонде 95,5 %).

Права акционеров при выпуске акций — акции закрытого акционерного общества «Объединенная регистрационная компания» будут обмениваться на акции открытого акционерного общества «Объединенная регистрационная компания» в том же количестве. Подписка на выпускаемые акции не проводится.

Порядок обмена акций

В связи с выпуском акций в безбумажной форме обмен будет произведен путем соответствующих изменений в реестре акционеров ОАО «Объединенная регистрационная компания».

День начала и окончания обмена

Акции ОАО «Объединенная регистрационная компания» будут размещены среди акционеров путем обмена на акции ЗАО «Объединенная регистрационная компания» в том же количестве, начиная с 30 января 1998 года по адресу: 340050, г. Донецк, ул. Розы Люксембург, 26 а, ОАО «Объединенная регистрационная компания». Дата окончания обмена — 20 февраля 1998 года. Акционерам выдается выписка из реестра о праве собственности на акции ОАО «Объединенная регистрационная компания».

Привилегии собственников ценных бумаг: привилегий для собственников выпускаемых акций нет.

Услугами торговца ценными бумагами при обмене акций эмитент не пользуется.

Порядок и адрес выплаты дивидендов:

Порядок выплаты дивидендов определяется общим собранием акционеров. Выплата дивидендов проводится по адресу: 340050, г. Донецк, ул. Р. Люксембург, 26 а.

Перечень и результаты предыдущих эмиссий ценных бумаг

Ранее открытым акционерным обществом «Объединенная регистрационная компания» эмиссии ценных бумаг не проводились.

Закрытым акционерным обществом «Объединенная регистрационная компания» выпущено 220 штук простых именных акций номинальной стоимостью 100 гривен каждая, на общую сумму 22 000 (двадцать две тысячи) гривен.

Факторы риска, связанные с видом деятельности общества:

— действия органов законодательной и исполнительной власти, которые создают невозможные условия для деятельности общества;
— форс-мажорные обстоятельства;
— неплатежеспособность или банкротство контрагентов общества по обязательствам.

Шановні акціонери!

Спостережна рада ВАТ заводу залізобетонних конструкцій № 8 повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 4.03.1998 року о 13.00 у приміщенні будинку культури заводу по вулиці Червонопрапорна, 28.

Початок реєстрації 4.03.1998 р. з 10.00 до 12.45

Порядок денний

1. Звіт голови правління.
2. Розгляд та прийняття проекту статуту.
3. Вибори голови правління, спостережної ради, лічильної комісії.

Для участі у зборах при собі мати документи, які підтверджують особу і право акціонера, для представників акціонерів — доручення і документи, що підтверджують особу.

Довідки за телефоном: 8-044-295-41-28.

Правління ВАТ.

Арбітражний суд Житомирської області порушив справу № 7/79 «б»/3209 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Радо» (юридична адреса: 260340, м. Радомишль Житомирської області), р/р 010468104 в Радомишльському відділенні АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою:

262014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25.

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. АТП 13055 база відпочинку «Моложи» (253094, м. Київ, вул. Павла Усенка, 8) р/р 421308 у Дніпровському відділенні ПІБ; в/р 3796071108 в Укрексімбанку; справа № 19/373 від 19.11.1997 р.
2. ТОВ «Аста-компані» (253217, м. Київ-217, вул. Закревського, 15, р/р № 9467213; в/р 2180089 в АКБ «Київ», справа № 16/364-6 від 8.12.1997 р.
3. ТОВ «Перспектива» (252037, м. Київ, вул. Освіти, 4) р/р 467337 в КФ АБ «Полісся» м. Києва; справа № 19/392 від 18.12.1997 р.
4. МП «Буревісник» (м. Київ-166, пр-т Лісний, 176, кв. 29) р/р 468445 в АБ «Синтез», МФО 323711; справа № 19/392 від 18.12.1997 р.
5. БТОВ «Тацета» (м. Київ-140, вул. Братиславська, 14, кв. 189) р/р 1467410 у Ватутінському відділенні ПІБ, МФО 322283, справа № 19/393 від 18.12.1997 р.
6. МП «Сандра» (м. Київ-156, вул. Кіото, 19) р/р 1468661 у Дніпровському відділенні ПІБ, МФО 322142; справа № 19/394 від 18.12.1997 р.
7. ТОВ «Асак» (м. Київ-166, вул. Мілютенка, 10/1) р/р 467729, МФО 322755 у Першому українському міжнародному банку; справа № 19/395 від 18.12.1997 р.
8. МП «Україна» (м. Київ-217, вул. Драйзера, 6) р/р 4468558 у Дніпровському відділенні ПІБ м. Києва; справа № 19/402 від 18.12.1997 р.
9. ТОВ «Шелпінг» (м. Київ-225, вул. Маяковського, 2-б, кв. 19) р/р 2467574 у Ватутінському відділенні ПІБ м. Києва; справа № 19/403 від 18.12.1997 р.
10. ТОВ «Ленд» (м. Київ-222, вул. Милославська, 21) р/р 467584 у контрактовому «Рось-Інвест» від АК ПІБ м. Києва, МФО 322528, справа № 19/404 від 18.12.1997 р.
11. ТОВ «Аргон» (м. Київ-222, вул. Сабурова, 5, кв. 549) р/р 5467739 в Мінському відділенні УСБ, МФО 322131; справа № 19/405 від 18.12.1997 р.
12. ТОВ «Солюс» (м. Київ-110, вул. Червонозоряний проспект, 51, кв. 306) р/р 10467188, в/р 180/9495 в АППБ «Аваль»; справа № 19/406 від 18.12.1997 р.

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 55574-7022/7-74 о банкротстве частного малого предприятия «Самара», Харьковская область, Харьковский район, пос. Бабаи, ул. Кооперативная, 24, р/с 468849 в ХФ АО «Градобанк».

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ-33, вул. Жилянська, 58 Б) порушив справу № 144/36-97 від 26.11.97 р. за заявою кредитора — державної податкової адміністрації в Богуславському районі Київської області про визнання банкрутом ТОВ фірми «Техпромсервіс ЛТД», юридична адреса: 256830, м. Богуслав Київської області, вул. Озерна, 35а, р/р 000467843 у Богуславському відділенні АК АПБ «Україна».

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 8/322 про визнання ДП «Компо» банкрутом (м. Київ, вул. Чудновського, 7, кв. 6), розрахунковий рахунок 468343, валютні рахунки 858185836 (рос. рублі) і 001180536 (дол. США) в І Київському від. АПБ «Україна», МФО 322346.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Донецьк*

І сам гам, і другому дам

Цього року Донецька область перейшла на самофінансування виплати пенсій. Кошти для її своєчасного забезпечення відтепер надходитимуть не з «центру», а збиратимуться самими містами і районами. Торік таку систему випробувано в Маріуполі та Донецьку. Дотаційні сільські райони, які не зможуть власними силами зібрати необхідну суму, отримають «підживлення» від міст-донорів. Обласна влада сподівається, що нововведення допоможе нарешті ліквідувати заборгованість у пенсіях. Наприкінці минулого року спроба розрахуватися з пенсіонерами «натурою» закінчилася невдало: цією можливістю скористалися лічені відсотки людей похилого віку.

● *Вінниця*

Найкращий дарунок — ключі від квартири

До Дня працівника культури у Вінниці тамтешній міськвиконком надав три квартири для працівників культосвітніх установ. До слова, традиція вінشувати цих людей народилася п'ять років тому з легкої руки міського голови Дмитра Дворкіса. Крім того, починаючи з нинішнього року, кожен з тих, хто трудиться на ниві культури, йтиме у відпустку, як мовиться, не з порожніми руками. Тим самим рішенням встановлено доплату до відпускних (на оздоровлення) у сумі одного середньомісячного посадового окладу.

● *Миколаїв*

Бери шинель — іди в готель

Рішенням Очаківської міської ради народних депутатів Миколаївської області 20 кімнат в готелі «Гілея» виділено для сімей військовослужбовців тутешнього гарнізону, які довго очікують на житло. Варіант, звісно, тимчасовий, але й ним люди задоволені. Тим більш, що оплачувати проживання доведеться не за готельними розцінками, а набагато нижчими — на рівні звичайної квартирної плати.

● *Євпаторія*

На курорті потеплішає

У курортному місті розпочинається будівництво блочної теплофікаційної станції на 10 МВт. Це —пілотний варіант теплової станції, оскільки об'єктів такого типу в Україні нині не існує. За спорудження станції береться німецький концерн МАНН. Він розраховує в майбутньому на прикладі Євпаторії показати необхідність зведення в нашій країні об'єктів децентралізованої промислової енергетики. Для реалізації цього проекту в Євпаторії створено акціонерне товариство. Повністю профінансують це будівництво німці. До слова, його вартість становить понад 20 мільйонів марок.

У «вінницької попелюшки» солодка вдача

Акціонерне товариство «Вінницька кондитерська фабрика» невдовзі розпочне виготовляти шоколад у плитках.

Нині на підприємстві завершують монтаж технологічної лінії. Її придбали в Іспанії в одній з тамтешніх «солодких» фірм, що має назву «Льюверас». Спеціалісти із Барселони допомагають вінничанам у налагодженні нового виробництва. Кошти для цього, а вони, зрозуміло, немалі, виділив партнер вінницьких кондитерів — український промислово-інвестиційний концерн.

Завдяки інвестору, який подбав про ринки збуту, вважає директор фабрики Віктор Богуславський, вдалося розчистити склади, вщент затоварені продукцією. Частково оновлено виробництво. Все це, а також гнучка цінова політика (вінницькі солодощі дешевші від тих, що виготовляє «Світоч» чи сусіди з Хмельницького) дало можливість досягти бажаного результату: продукція, випуск якої збільшено у 2,5 раза, не залежується.

Кондфабрика — єдине в місті над Бугом підприємство, що працює у три зміни. Такий графік дав можливість відкрити нові робочі місця: протягом минулого року колектив збільшився на 500 чоловік. Приблизно стільки ж виявило бажання працювати в цеху шоколадних плиток. На превеликий жаль, для обслуговування нового виробництва потрібно тільки 40 робітниць. Їх підбір здійснювала конкурсна комісія, створена інвестором.

Новинка

Першу партію нової продукції планують передати у торгівлю не пізніше середини січня: 10—12 тонн солодких плиток виготовлятимуть щодоби. А ось з назвою шоколаду кондитери ніяк не можуть визначитися. Пропозицій, щоправда, є багато. Як на мене, споживачам прийшлася б до вподоби та, що її запропонувала одна з робітниць, — «Вінницька попелюшка». Якби ще її доповнити малюнком із зображенням гарненької дівчинки, яка аж до вух замурзалася шоколадом, то певне кожному захотілося б зробити те саме.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

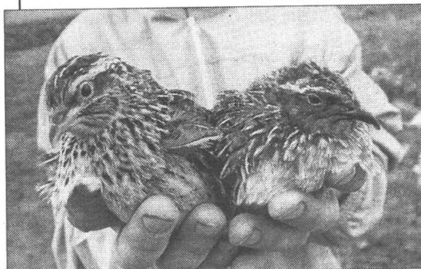
Вибирайте: «Снікерс» або довголіття

Провінція

Про цілющі властивості перепелиного м'яса, й особливо яєць, відомо, мабуть, усьому світові. Зокрема, вони успішно виводять з організму радіонукліди та важкі метали, поліпшують роботу печінки, використовуються при лікуванні хронічної пневмонії, бронхіальної астми, туберкульозної інтоксикації. Рекордсмени довгожительства — японці — вирощують щорічно більш як 8 мільйонів строкатих пташок. В Україні рахунок, у кращому випадку, йде на десятки тисяч.

Дніпропетровцям на відміну від мешканців більшості міст України пощастило. Неподалік від обласного центру, в селі Олександрівка, розмістилася перепелина ферма. Заснував її директор ТОВ «Перепел» Геннадій Мухін.

У недалекому майбутньому поголів'я птахів планують довести до 25 тисяч. Перепілка — створіння плодовите, на рік несе 260—280 яєць. До речі, перепелині яйця не викликають алергійних реакцій та діатезу, не піддаються зараженню сальмонелою і навіть... не протухають. Завдяки високому вмісті лізоциму вони зберігаються за кімнатної температури до півтора місяця. Найстрашніше, що може з ними відбутися — висихання.

В інкубаторі пташенята з'являються за 16 діб, а ще через півтора місяця досягають «повноліття». Одне сумно — вік життєрадісних пернатих короткий. У вісім місяців, коли їхня «віддача» знижується, несучки перетворюються на... тушки. До речі, власники елітних ресторанів без вагань викладають за одну крихітну обскубану «дичину» два долари.

Зрозуміло, значна частина продукції йде до столиці, до обласних центрів.

Відпускна ціна коробки з двадцятьма штуками яєць — 1 грн. 60 коп. У магазині «накручують» ще копійок сорок. 10 копійок за яйце — не так уже й дорого, якщо врахувати, що після щоденного прийому 3—5 штук через пару тижнів поліпшується колір обличчя, розгладжуються зморшки. Для дітей цей продукт просто незамінний. Японські школярі, наприклад, перед початком занять обов'язково випивають пару-трійцю сирих яєць. Може, й українським батькам варто попіклуватися про здоров'я своїх нащадків, заощадивши на «снікерсах»?

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА (ДІНАУ-Укрінформ).

Як колишньому теперішнім стати

Характери

Після закінчення сільгоспінституту зоотехнік Микола Колтиков одержав направлення на Одеську птахофабрику. Тут від бригадира виріс до директора, заочно закінчивши аспірантуру, став кандидатом сільськогосподарських наук. Згодом йому запропонували очолити об'єднання з птахівництва, облптахопром, далі був заступником начальника, начальником облуправління сільського господарства й продовольства.

І раптом — крутий зигзаг: «Хочу повернутися на птахофабрику». З обласним керівництвом якось домовився, та у Міністерстві здивувалися: «Що за примхи? Ще ніхто добровільно не полишав такого крісла». Умовив-таки: «Як знаєш, тільки щоб потім не жалкував, назад не просився»...

— І як, Миколо Іллічу, не жалкуєте, не проситеся?

— Знаєте, невиважених кроків у житті прагну не робити.

— Але чому раптом у високому кріслі начальника стало мулько? Начебто все у вас ладилося...

— В управлінських структурах, вважаю, на одній і тій самій посаді людина може ефективно працювати десь років з п'ять-шість. Аби рухати справу вперед, потрібна ротація кадрів.

— А директорство на птахофабриці — теж на п'ять років?

— Відколи птахофабрику реорганізували в КСП — посада ця виборна. Поки що люди обрали до 2000-го року. Далі — життя покаже. А, в принципі, тут якраз все навпаки: чим довше працюєш — тим краще. Бо тут не тільки управління — конкретна практика. Сам щодня розв'язуєш проблеми, сам намічаєш перспективу й реалізуєш намічене.

— І вона у вас є — перспектива?

— Птахівнича галузь в області, в державі у цілому зараз у занепаді: чимало птахофабрик позакривалися, люди залишилися без роботи. І головна причина — хибна державна політика. З одного боку, птахівничі комплекси кинули напризволяще — ні дотацій їм, ні пільгових кредитів, ні належного матеріально-технічного забезпечення. З другого — відкрито настіж двері продукції з-за кордону: навіть яйця завозять із Сирії, яєчний порошок — з Ізраїлю. А для власної продукції збуту немає, бо іноземна трохи дешевша, реалізується за демпінговими цінами. Це доки зовсім буде знищено галузь в Україні. А потім — диктуй, що забажаєш. І все це на тлі нескінченних розмов про підтримку вітчизняного виробника... Така ось загальна картина. Щодо нашої птахофабрики, то прагнемо триматися. Виробляємо щодня майже 130 тисяч штук яєць, хоча могли б 300 тисяч і більше. Через два роки плануємо вийти на повну потужність. Завдяки приватизації, посиленню зацікавленості й відповідальності кожного з 600 наших робітників і спеціалістів, а також деяким організаційно-технологічним нововведенням, зміцненню власної кормової бази.

— Підприємство вже приватизували?

— Менш як наполовину, на жаль, — викупили 43 відсотки акцій. Решта — поки що державна власність. Їх теж потрібно викупити. За власні гроші. Хоча я зі спеціалістами підрахував: на створення птахофабрики з державного бюджету витрачено лише 8 відсотків капіталовкладень. Решта — кредити, що пізніше повернули з власних прибутків. То чому, питається, мусимо викупляти всі 100 відсотків вартості підприємства? Написав про це листа до Верховної Ради. Доб'ємося справедливості — створимо акціонерне товариство.

— І наостанок, Миколо Іллічу, скажіть відверто: вас часто називають «колишнім», зважаючи на високу посаду, яку недавно обіймали?

— Ніколи ще не чув на свою адресу глузливо-зневажливого «колишній». Виходить, я — «теперішній»? Принаймні, прагну чесно робити свою справу, де б не працював.

Розмову вів Георгій ВОРОТНЮК.

Овідіопольський район
Одеської області.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254635.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311007.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0